

[Ole Bernt Henriksen]

vælgelser, for ukritiske mennesker, men jeg vil gerne have lov til at gøre alvorlig indsigelse mod, at de mennesker, der er medlemmer af det konservative folkeparti, venstre, hjemmeværnet og vores forsvar skulle være mindre interesserede, brønder mindre for freden end hr. Gert Petersen. Jeg må også gøre opmærksom på, at normalt er vi også mere fredelige end fredsdemonstranterne.

Arentoft (FP):

Som jeg har sagt før i dag, er det den syvende debat inden for et år, hvis vi regner den første med, nemlig det forslag til folketingsbeslutning, der blev fremsat af VS og SF og blev behandlet her i tinget den 26. november sidste år.

Det nye, der er sket siden den sidste debat den 3. november i år, er, at Sovjet har trukket sig ud af forhandlingerne i Genève, og det er selvfølgelig en nok så alvorlig sag.

Skæringsdatoen for Sovjet var den 22. november, dagen efter debatten i Forbundsdagen i Vesttyskland og dagen for modtagelsen af de første missiler eller dele deraf i Vesttyskland. Det er, som om den 22. november er gjort til opstillingsdagen. Ved debatten her den 3. november rejste jeg spørgsmålet: hvordan definerer man opstillingen? Hvor når er disse raketter opstillet? Jeg mener, at det er de ikke før, de er operationsklare, og jeg stillede dette spørgsmål både til udenrigsministeren og til samtlige ordførere. Udenrigsministeren gav mig et klart svar, at det er de ikke før, de er operationsklare, dvs. at man kan trykke på knapperne. Hr. Lasse Budtz kom med et lidt vagt svar, og ingen af de øvrige ordførere kom med noget svar. Derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til de forskellige ordførere i dag, fordi jeg synes, det er meget væsentligt, at vi ved, hvad vi egentlig taler om.

Dobbeltbeslutningens ene del taler netop om opstilling ved udgangen af året 1983, hvis der ikke opnås forhandlingsresultater. Derfor er det helt urimeligt, at Sovjet har forladt forhandlingerne og nu oven i købet truer med at stille yderligere raketter op i Østtyskland og Czekoslovakiet.

Her må man ikke være blind for den store forskel, der er mellem Øst og Vest. Sovjet og dets satellitstater er lukkede totalitære systemer. Derfor kan man stille raketter op uden

at spørge befolkningen, og uden at der kan laves nogen demonstrationer, og hvis der er tilløb til sådanne demonstrationer, så skal de nok blive splittet. For at gentage, hvad hr. Steen Folke sagde, selv om det er på tysk, »Ordnung muss sein«, og det mente hr. Steen Folke skulle gå på Vesten.

I Vesten tillader man demonstrationer, når de er ikke-voldelige, men det er ikke så længe siden, der var en fredsdemonstration i Holland, hvor folk demonstrerede for fred og benyttede lejligheden til at smadre butiksvinduer og stjæle, hvad de kunne komme til. Så giver jeg ikke så forfærdelig meget for den slags demonstrationer.

Desværre spiller man på frygten, og det bliver dygtigt udnyttet af nogle venstredrejede partier. Det er jo sådan set klogt gjort. De tror oven i købet, der er stemmer i det, fordi vi jo alle sammen er bange for det djævelske stads.

Bogtrykkerkunstens opfinder, Gutenberg, har faktisk meget på sin samvittighed, for nu kan man altså gå tilbage både i Folketingstidende og i aviserne. Jeg faldt over en artikel i Jyllands-Posten den 3. december sidste år under overskriften: »SF har en plan, som skal slå Anker Jørgensen ud af NATO-kurs«. Den er sat op i 7 punkter af hr. Pelle Voigt og er lavet sådan lidt profetisk. Noget af det, som han profeterer, er rigtigt, det har slået til, og andet i de 7 punkter har ikke slået til, men det sidste punkt, der kaldes slutmålet, vil jeg gerne have lov at citere:

»Det syvende og foreløbig sidste skridt er socialdemokratiets nej til det NATO-samarbejde, som socialdemokratiet med Hans Hedtoft, H. C. Hansen, Viggo Kampmann og Jens Otto Krag i spidsen aldrig før har sat spørgsmålstegn ved.«

Det er det, som er SFs hovedmål over for socialdemokratiet, og jeg finder, at det er en uhyggelig sammenblanding af indenrigspolitisk magtkamp mellem socialdemokratiet og SF og en spillo bold med Danmarks sikkerheds- og forsvarspolitik.

Nu bliver det spændende at se, hvad socialdemokraterne stemmer til den af fremskridtspartiet fremsatte dagsorden. Nu får socialdemokratiet lejlighed til at komme ud af busken, og da fremskridtspartiets dagsorden, hvis socialdemokratiet stemmer for – vi har ikke hørt nogle tilkendegivelser endnu – skulle kunne vedtages med 2/3 flertal i dette